

In Vlaamse velden

In Vlaamse velden klappen rozen open

Tussen witte kruisjes, rij op rij,

Die onze plaats hier merken, wijl in 't zwerk

De leeuweriken fluitend werken, onverhoord

Verstomd door het gebulder op de grond

Wij zijn de doden. Zo-even leefden wij.

Wij dronken dauw. De zon zagen wij zakken.

Wij kusten en werden gekust. Nu rusten wij

In Vlaamse velden voor de Vlaamse kust.

Toe: trekt gij ons krakeel aan met de vijand.

Aan u passeren wij, met zwakke hand, de fakkel.

Houd hem hoog. Weest gij de helden. Laat de
doden

Die wij zijn niet stikken of wij vinden slaap noch

Vrede - ook al klappen zoveel rozen open

In zovele Vlaamse velden.